

Bortom tiden och rummets existens.

Trycket i öronen var enorm. Jorden skakade. Gled den inte också ur sin axel med ett ryck. Alla klockor stannade för visarna lossnade och flög iväg. En storm, en bomb? Salvador går på svajiga ben till det nu trasiga fönstret. Det är så stilla ute. Alla fåglarna var tysta, dom satt som mumier i träden. Han klev ut genom fönstret för det fanns där inte nu. Bara ett stort tomt hål. Med sina långa storkliknade ben klev han ut på gräsmattan. Han var en 16 års pojke på väg att bli man. Små tunna svarta strån synes på hans överläpp Förundrad över all tystnad Han tog sin cykel, trampade iväg på den bil tomma gatan. Vart han än såg stod allt som förut rörde sig. Men stadshusets klocka hade hamnat på badhusets låd liknande byggnad. Såg ut som den blivit varm till smältningspunkten sen plötsligt svalnat när den landade på taket. Salvador kände kalla kårar längs med ryggraden och armarna. Håret stod på ända. Han andades kort och snabbt. Vad hade hänt? Insekterna låg döda här och där på marken. Vart hade alla hundar och katter tagit vägen? Människorna var förstenade där dom varit när smällen kommit. Salvador cyklar fort tycker han men cykeln rör sig i snigelfart. Tillslut når han havet och dom höga klipporna vid stranden. Märkligt vad ser han? Havet är stilla och mörkblått. På himlen tornar sig stora gul- röda moln tyst upp sig på den gröna himlen. Hur kunde dom röra sig? När det inte blåste. syre fanns det för han kunde andas. Salvador sätter sig på en sten nära havet, det stilla mörkblå havet. På vattnet kom någon gåendes eller svävade denna gestalt mot honom. En man närmade sig honom sakta, sätter sig bredvid honom. Med en myndig stämma som åskan näst intill sa mannen: Var inte rädd Salvador. Om några år ska du börja att måla med olja. Och om 30 år ska du ha målat en tavla av vad du sett och känt idag. Du ska få människor att sluta att tänka på tiden och se det stora i det lilla och att inte leka med det som kan explodera endast med ett fel tryck på en knapp. Sen försvann mannen på samma sätt han kom, ut över det stilla havet

Salvador vaknade i sin säng. Gick upp för att köpa oljefärger, linneduk och penslar till sin första tavla. Han betalade med pengar han tjänat på att rensa fisk hos sin morbror fiskerifabrikören 50 år gammal hade han målat tavlan. Då en vuxen man med galna idéer och stora mustascher. Året var 1954 ställde han ut sin tavla och den gav honom berömmelse världen över. Hoppas på att budskapet den främmande manen berättade för honom i drömmen eller vad det nu var kommer fram till oss som beskådar hans tavla på något museum i Paris. Åk gärna dit själv, se, tänk. Kanske var det inte bara en dröm eller?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Astrid Lundström med Poeter.se id #29 innehar upphovsrätten